

Czwartek 2 luty 2006

8. potwierdza, że jego zobowiązanie do pozostania największym ofiarodawcą pomocy dla Autonomii Palestyńskiej oraz do kontynuowania pomocy na rzecz gospodarczego rozwoju Palestyny i palestyńskiego procesu demokratycznego będzie zależało od wyraźnego potępienia przemocy przez nowy rząd i uznania państwa Izrael; potwierdza także swoją determinację w działaniu na rzecz pokoju i wolę współpracy z każdym rządem gotowym do działania za pomocą środków pokojowych;
9. wyraża swoje poparcie dla obecnej misji EPBiO w Gazie w celu wprowadzenia w życie Porozumienia w sprawie swobody poruszania się i dostępu, podpisanego przez rząd Izraela i Autonomię Palestyńską, którego zadaniem jest zabezpieczenie granicy z Egiptem i pilnowanie na niej porządku; postanawia uważnie śledzić przebieg tej misji granicznej;
10. przyjmuje do wiadomości wnioski sprawozdania w sprawie Jerozolimy Wschodniej sporządzonego przez szefów misji UE w Jerozolimie i Ramallah, opisującego sytuację w Jerozolimie Wschodniej, a w szczególności konsekwencje wybudowania muru, i przedstawiającego konkretne zalecenia dotyczące uporańia się z obecnymi problemami; wyraża ubolewanie, że Parlament nie był poinformowany o jego treści;
11. podkreśla, że spór o Jerozolimę Wschodnią jest częścią całego konfliktu i nadal stanowi temat negocjacji, zwłaszcza pomiędzy obiema stronami; wzywa do zaprzestania dyskryminującego traktowania palestyńskich mieszkańców i ponownego otwarcia instytucji palestyńskich w Jerozolimie Wschodniej;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej i nowo wybranej Palestyńskiej Radzie Ustawodawczej, premierowi Izraela i Knesetowi, rządowi USA, rządowi Federacji Rosyjskiej i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2006)0042**Kuba****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie polityki UE wobec rządu kubańskiego***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Kubie, a w szczególności swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2004 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004 oraz polityki UE w tym zakresie ⁽²⁾,
  - uwzględniając oświadczenie Prezydencji z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ruchu „Kobiety w Bieli” (Damas de Blanco) oraz wcześniejsze oświadczenia Prezydencji z dnia 26 marca 2003 r. i z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie sytuacji na Kubie,
  - uwzględniając Wspólne Stanowisko Rady 96/697/WPZiB ⁽³⁾ w sprawie Kuby przyjęte w dniu 2 grudnia 1996 r. i okresowo uaktualniane,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obrona powszechnych i nienaruszalnych praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych pozostaje jednym z kluczowych zadań UE,
- B. mając na uwadze, że na Kubie więzione są nadal w nieludzkich warunkach dziesiątki niezależnych dziennikarzy, pokojowych działaczy i obrońców praw człowieka należących do demokratycznej opozycji, z których większość związana jest z projektem Varela; mając na uwadze, że część z nich jest poważnie chora, a wielu to bliscy krewni „Kobiet w bieli”,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 83.

⁽²⁾ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2005)0150.

⁽³⁾ Dz.U. L 322 z 12.12.1996, str. 1.

Czwartek 2 lutego 2006

- C. mając na uwadze, że w roku 2005 Parlament przyznał Nagrodę im. Sacharowa za wolność przekonań ruchowi Damas de Blanco, Hauwie Ibrahim oraz międzynarodowemu stowarzyszeniu Dziennikarze bez Granic,
- D. mając na uwadze, że władze kubańskiej odmówiły „Kobietom w Bieli” zezwolenia na uczestniczenie w ceremonii wręczenia Nagrody im. Sacharowa w Parlamencie Europejskim; mając na uwadze, że stanowi to naruszenie jednego z podstawowych praw jednostki do swobodnego przekraczania granic własnego kraju, które zostało wyraźnie uwzględnione w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka,
- E. mając na uwadze, że władze kubańskie zlekceważyły postulaty i starania Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i innych organów Unii Europejskiej, pomimo że podjęte zostały wszelkie niezbędne kroki administracyjne, by umożliwić „Kobietom w Bieli” osobiste odebranie nagrody,
- F. mając również na uwadze, że w 2002 r. laureatowi parlamentarnej Nagrody im. Sacharowa, Osvaldo Payá Sardiñasowi odmawiano niezmiennie pozwolenia na opuszczenie Kuby, by mógł on skorzystać z podobnych zaproszeń Parlamentu i innych organów UE,
- G. mając na uwadze, że żaden z kubańskich więźniów sumienia nie został uwolniony w 2005 r., a liczba więźniów politycznych nie tylko nie zmniejszyła się, ale nawet znacznie wzrosła;
1. wyraża ubolewanie, że władzom kubańskim nie udało się dokonać znaczących postępów oczekiwanych przez UE w zakresie pełnego poszanowania swobód podstawowych, w szczególności swobody wypowiedzi i tworzenia stowarzyszeń politycznych; potępia coraz ostrzejsze represjonowanie i wzrost liczby więźniów sumienia,
  2. uważa za niedopuszczalne, że obywatele są nadal więzieni na Kubie za powodu swoich przekonań i pokojowej działalności politycznej i wzywa do natychmiastowego uwolnienia tych politycznych więźniów sumienia,
  3. potępia zakaz podróżowania narzucony Kobietom w Bieli, nasilające się represje wobec opozycji pokojowej i nową falę aresztowań; uważa, że wydarzenia te są sprzeczne z dążeniami do poprawy stosunków między UE i Kubą, co stanowiło główny cel zmian wprowadzonych przez Radę w dniu 31 stycznia 2005 r. do środków uzupełniających do powyższego wspólnego stanowiska i wzywa Radę do odpowiedniego działania,
  4. wzywa Radę i Komisję do podejmowania w dalszym ciągu wszelkich niezbędnych inicjatyw służących uwolnieniu więźniów politycznych i natychmiastowego zaprzestania prześladowań opozycji i osób działających na rzecz praw człowieka,
  5. podkreśla, że kwestia poszanowania praw człowieka powinna być w szczególności poruszana przez każdą osobę wysokiej rangi z UE składającą wizytę,
  6. nawołuje władze kubańskie do natychmiastowego zezwolenia Kobietom w Bieli na opuszczenie wyspy, tak by mogły skorzystać z zaproszenia Parlamentu i zobowiązuje Przewodniczącego do podjęcia wszelki możliwych kroków, by zapewnić laureatom możliwość osobistego odebrania Nagrody im. Sacharowa,
  7. ponawia zaproszenie skierowane do Osvaldo Payá Sardiñasa, i wzywa władze kubańskie do zezwolenia mu na przybycie do Europy, by mógł zabrać głos na forum instytucji wspólnotowych,
  8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi oraz Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej Republiki Kuby, a także Kobietom w Bieli i Osvaldo Payá Sardiñasowi, laureatom Nagrody im. Sacharowa Parlamentu Europejskiego.
-